

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger**1. Indledning**

Naalakkersuisut har besluttet at foreslå en skatteomlægning, som bl.a. indebærer, at landsskatten sættes ned med 1 procent fra 2013, jf. tekstanmærkning til formålskonto 24.10 i forslaget til finanslov for 2013 (EM 2012/xx).

En skattenedsættelse på 1 procent vil medføre et provenutab på 72 mio. kr. for landskassen.

Nærværende lovforslag indeholder nogle ændringer af indkomstskatteloven, som dels vil bidrage til finansiering af skatteomlægningen, dels rette op på nogle uhensigtsmæssigheder i det nuværende skattesystem. Forslaget skal ses i sammenhæng med de samtidigt fremsatte forslag til Inatsisartutlov om afgift på hellefisk i det havgående fiskeri og forslagene om ændring af landstingslov om afgift af motorkøretøjer og landstingslov om indførselsafgifter.

Med forslaget om ændring af landstingslov om indkomstskat lægges der op til at begrænse fradraget for private renteudgifter, indføre beskatning af vakantboliger, samt ændring af afskrivningsreglerne for selskaber og selvstændige erhvervsdrivende.

*Ændringsforslagene*Begrænsning af rentefradrag

Den eksisterende fradragsret for renteudgifter er med til at begunstige især højindkomstgruppernes private låntagning. Rentefradraget indebærer, at den enkelte person eller familie ikke betaler den reelle samfundsmæssige omkostning i forhold til de goder, de anskaffer sig for de lånte midler. Særligt for de højere indkomster, som har mulighed for at opnå større lån til anskaffelse af fast ejendom, bil og båd, kan der være tale om mærkbare økonomiske fordele.

Samfundsøkonomisk har rentefradragsretten den konsekvens, at de offentlige finanser belastes. Dette giver sig bl.a. udtryk ved, at skatten på arbejde sættes på et højere niveau, end hvis der ikke var adgang til rentefradrag.

Adgangen til rentefradrag må anses for en skatteudgift. En skatteudgift opstår ved en positiv særbehandling i form af eksempelvis skattefritagelse eller fradragsret. Desto større skatteudgifter, desto større krav stilles der til skattesystemets evne til at fremskaffe indtægter

på anden vis. Det vil på den anden side sige, at hvis skatteudgifterne nedbringes, er det muligt at sænke skatten på andre områder.

Rentefradragsretten er en integreret del af det nuværende skattesystem og har derfor bl.a. betydning for den enkelte låntagers overvejelser i forbindelse med optagelse af større lån til køb af fast ejendom, bil eller båd. Ændringer af rentefradragsretten bør derfor ske under hensyn til låntagernes planlægnings muligheder. Naalakkersuisut har med sit forslag om, at renteudgifterne ikke skal reduceres med mere end 10 procent, søgt at tage højde herfor.

Vakantboliger

Løn i form af naturalydelse samt personalegoder i øvrigt er som udgangspunkt skattepligtige på lige fod med lønindkomst i penge.

I praksis har vakantboliger dog i mange år været fritaget for beskatning, når medarbejderne har fået stillet boligerne helt eller delvis gratis til rådighed.

Naalakkersuisut har arbejdet på at indføre husleje betaling for vakantboliger, men er bl.a. blevet mødt med synspunkter om, at forholdet er reguleret af overenskomsterne. Det er fortsat Naalakkersuisuts mål at indføre husleje betaling for vakantboliger, men da det ofte tager tid at gennemføre større ændringer af overenskomster, har Naalakkersuisut besluttet at foreslå vakantboliger beskattet på samme måde og på samme niveau som helt eller delvist frie personaleboliger.

Henset til de mange års faste praksis med skattefrihed i forbindelse med vakantboliger er det fundet rigtigst, at foreslå indkomstskatteloven ændret med henblik på at gennemføre en beskatning på området.

Afskrivninger

Som udgangspunkt gælder, at når en virksomhed afholder en udgift i virksomhedens interesse, vil udgiften kunne fradrages ved opgørelsen af virksomhedens indkomst i det år, udgiften afholdes. Det gælder dog ikke, hvis virksomheden anskaffer et anlægsaktiv (fx en lastbil), som skal tjene indkomsterhvervelsen i en årrække fremover. I disse tilfælde vil anskaffelsesudgiften normalt ikke kunne fradrages fuldt ud i anskaffelsesåret, men skulle fordeles over 2 eller flere år.

De skattemæssige afskrivningsregler har til formål at fordele fradragene for anlægsudgifter over flere år. De skattemæssige afskrivninger er ikke altid udtryk for en konkret vurdering af værdiforringelsen for de enkelte aktiver. Af praktiske grunde er de skattemæssige afskrivninger standardiserede, og som oftest er der overladt virksomheden nogle

valgmuligheder med hensyn til afskrivningernes størrelse. Hertil kommer, at de skattemæssige afskrivninger i et vist omfang bruges som instrument til at fremme eller modvirke forskellige former for investeringer.

I forbindelse med afståelse af et afskrivningsberettiget aktiv beregnes fortjenesten eller tabet som forskellen mellem salgsprisen og det beløb, aktivet er nedskrevet til. For driftsmidler (andet end skibe, fly, fast ejendom o.l.) benyttes dog en særlig metode, såkaldt saldoafskrivning, som bevirker, at der ikke foretages en sådan opgørelse.

Skattemæssige afskrivninger, som tillader hurtigere afskrivning end den faktiske værdiforringelse af aktiverne, er en skatteudgift, jf. ovenfor vedrørende rentefradrag, idet reglerne indebærer, at virksomhederne kan udskyde beskatningen.

De gældende regler om afskrivninger er særdeles gunstige på en række områder og giver virksomhederne vide muligheder for at udskyde beskatningen af deres overskud.

Selskaber har udover de almindelige afskrivninger adgang til at afskrive op til halvdelen af årets overskud (overskudsafskrivninger). Det er ikke muligt at forklare hvilket overordnet formål, der søges varetaget med denne ordning. I realiteten er der tale om en likviditetsfordel eller et rentefrit lån til selskabet, som hverken kan begrundes i selskabets eller samfundets forhold. Samtidig påfører ordningen samfundet en risiko for, at de udskudte skatter, der opbygges, aldrig udløses.

Selskaber har desuden mulighed for at afskrive aktiver med en anskaffelsesværdi på op til 100.000 kr. allerede i anskaffelsesåret; de såkaldte straksafskrivninger. Grænsen på 100.000 kr. er usædvanlig høj. Til sammenligning er grænsen i Danmark på 12.300 kr.

Der synes ikke at være et klart formål med den nuværende meget høje grænse for selskabers straksafskrivning. Som med overskudsafskrivninger er der i realiteten tale om en skjult likviditetsfordel eller et rentefrit lån til selskaberne, som hverken er begrundet i selskabernes eller i samfundsmæssige forhold, ligesom ordningen påfører samfundet en risiko for, at de udskudte skatter, der opbygges, aldrig udløses.

Selvstændigt erhvervsdrivende har i realiteten adgang til frie afskrivninger. Blot må deres afskrivninger ikke overstige indtægten ved selvstændig erhvervsvirksomhed.

Der er således ingen sammenhæng mellem de selvstændigt erhvervsdrivendes adgang til at foretage skattemæssige afskrivninger og den økonomiske værdiforringelse af de aktiver, som danner grundlag for disse afskrivninger.

I værste fald kan disse meget gunstige afskrivningsregler resultere i investeringer som primært er skattemæssigt motiveret. Samfundsøkonomisk er sådanne investeringer ikke optimale.

Der er derfor god grund til at ændre den nuværende meget gunstige behandling af selvstændigt erhvervsdrivendes skattemæssige afskrivninger.

Da selvstændigt erhvervsdrivende i en række tilfælde udfører de samme aktiviteter, eksempelvis indenfor håndværk eller handel, som selskaber, vil det være naturligt at tage udgangspunkt i, at der af hensyn til lige konkurrencevilkår bør gælde samme afskrivningsregler for selvstændigt erhvervsdrivende og selskaber.

Dog bør man være opmærksom på, at de særlige regler for selskabers betaling af selskabsskatter og udbytteskatter giver selskaberne mulighed for at udskyde beskatningen af deres overskud i større omfang end selvstændigt erhvervsdrivende.

Dette kan begrunde, at der fastlægges en højere grænse for straksafskrivninger for selvstændigt erhvervsdrivende end for selskaber. En højere sats for selvstændigt erhvervsdrivende vil især tilgodese de små og mindre virksomheder, som kun sjældent foretager større anskaffelser.

Reformarbejdet

Lovforslaget er en del af første fase i en planlagt større omlægning af skatte-, bolig- og sociallovgivningen.

Skatteomlægningen skal bidrage til at sikre en robust finansiering af velfærdssamfundet ved at motivere til uddannelse og beskæftigelse. Samtidig skal skattesystemet være enkelt, gennemskeligt og sørge for ens beskatning af sammenlignelige former for indkomster. Desuden skal skattetilskud reduceres mærkbart. Endelig skal det sikres, at skattelovgivningen indgår i et velfungerende samspil med bolig- og sociallovgivningen med henblik på styrket selvforsørgelse og omfordeling.

Reformbehovet på skatte-, bolig- og socialområderne er meget omfattende og derfor kræver det tid at drøfte de forskellige initiativer og udarbejde forslagene til regelændringer. Samtidig må det forventes, at en række af ændringerne skal indføres over nogle år, så borgere og virksomheder kan nå at omstille sig til de nye regler.

Naalakkersuisut har derfor besluttet at opdele reformarbejdet i faser, hvor nærværende forslag indgår i fase 1. Fase 2, som forventes forelagt på EM 2013, vil omfatte ændringer af pensionsreglerne, herunder pensionsbeskatningen, og indførelse af kapitalbeskatning, mens fase 3, som vil omfatte resterende ændringer af skattelovgivningen samt ændringer af bolig- og sociallovene, forventes forelagt Inatsisartut i løbet af 2014 og 2015.

Skat på arbejde

Skatte- og Velfærdskommissionen har i sin betænkning peget på nogle uheldige følger af at have en høj skat på arbejde.

Når en arbejdsgiver ansætter en medarbejder, skal arbejdsgiveren bl.a. betale løn og arbejdsmarkedsafgift. Medarbejderen får imidlertid kun udbetalt lønnen minus skat. For medarbejderen er det nettolønnen, som bestemmer vedkommendes forbrugsmuligheder. Desto større omkostninger arbejdsgiveren har til aflønning af medarbejdere, desto mindre arbejdskraft vil arbejdsgiveren efterspørge. Desto mindre nettoløn medarbejderne får ud af deres arbejde, desto mindre vil arbejdsudbuddet være. En høj beskatning af medarbejdernes lønninger trækker således i retning af mindre beskæftigelse og dermed mindre økonomisk aktivitet.

Skatter og afgifter er nødvendige for at finansiere velfærdssamfundet. Det er imidlertid vigtigt at begrænse de negative virkninger af beskatningen mest muligt. Det gøres bl.a. ved at beskatte arbejdsindkomster på et moderat niveau og sørge for en mere ens beskatning af de forskellige indkomstformer.

En skatnedsættelse på 1 procent og finansieringen heraf er ikke en stor omlægning. Men det er en start. Naalakkersuisut ønsker med forslaget at vise retningen for de kommende års store udestående reformer af skatte-, bolig og sociallovgivningen.

2. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at adgangen til ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst at fradrage renter i forbindelse med lån til private formål begrænses til 90 procent af udgiften. Begrænsningen finder ikke anvendelse, såfremt udgiften er medgået til erhvervsmæssige formål.

Har en skatteyder eksempelvis afholdt en renteudgift på 50.000 kr. vedrørende et lån optaget i forbindelse med køb af en privat beboelseslejlighed, kan alene de 45.000 kr. fradrages ved opgørelsen af skatteyderens skattepligtige indkomst.

Der sker ingen ændring af reglerne om standardfradrag, jf. lovens § 21. Standardfradraget er på 10.000 kr. i 2013. I det omfang summen af fagforeningskontingenter, reducerede renteudgifter og lignende ligningsmæssige fradrag ikke overstiger størrelsen af standardfradraget, vil skatteyderne som hidtil kunne fradrage standardfradraget. Skatteydere med mindre renteudgifter bliver som følger heraf ikke berørt af forslaget.

Som oftest vil det ikke give anledning til vanskeligheder at afgøre, om renteudgifter er medgået til private eller erhvervsmæssige formål. Der kan dog især tænkes tvivlsspørgsmål i tilfælde, hvor en skatteyder driver selvstændig erhvervsvirksomhed. I forbindelse med udarbejdelsen af regnskaber og selvangivelse skal den erhvervsdrivende, som med andre blandede driftsomkostninger, fordele sine renteudgifter på henholdsvis erhvervsmæssige og privat formål. I forbindelse med ligningen vil skatteforvaltningen vurdere fordelingen og om nødvendigt ansætte en ændret fordeling. Som med andre ligningsmæssige afgørelser vil skatteforvaltningens afgørelse kunne påklages til Skatterådet.

Det er Naalakkersuisuts mål, at de, som får stillet prævakant og vakantboliger til rådighed, skal betale husleje for deres bolig på linje med andre lejere. Spørgsmålet har været debatteret med nogle af de faglige organisationer, hvoraf nogle anser spørgsmålet for overenskomstmæssigt. Det må derfor forventes, at det har relativt lange udsigter at få indført huslejebetaling for vakantboliger.

Med henblik på at imødegå nogle af de skævheder, som den nuværende praksis vedrørende prævakant og vakant boliger medfører, foreslås, at der indsættes en bestemmelse, som udtrykkeligt fastsætter, at også værdien af prævakant og vakant boliger skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, når de stilles helt eller delvis vederlagsfrit til rådighed.

I dag beskattes boliger, der stilles helt eller delvist vederlagsfrit til rådighed efter relativt faste principper, jf. Skattestyrelsens meddelelser nr. 61 og 62 af 8. september 2011. Beskatningen sker med hjemmel i lovens § 13.

Der sker i dag ingen beskatning i forbindelse med prævakant og vakant boliger. Så vidt vides har dette været praksis siden indkomstskatten blev indført her i landet. Det er på den baggrund anset for hensigtsmæssigt at regulere anvendelsesområdet for boligbeskatningen i en særskilt bestemmelse. Der er herved især henset til, at det for alle berørte parter vil være en fordel, om den ændrede skattemæssige behandling af prævakant og vakantboliger fastsættes i en lovbestemmelse.

Det vil påhvile arbejdsgiver at indberette vakantboliger som B-indkomst.

Der foreslås følgende ændringer af de skattemæssige afskrivningsregler:

- Ophævelse af overskudsafskrivninger
- Nedsættelse af grænsen for selskabers straksafskrivninger til 15.000 kr.
- Ligestilling af selskabers og selvstændigt erhvervsdrivendes afskrivninger, men med en sats på 50.000 kr. for straksafskrivninger for selvstændigt erhvervsdrivende.

Ændringerne har dels til formål at opnå bedre overensstemmelse mellem aktivernes faktiske værdiforringelse og de skattemæssige afskrivninger, dels at begrænse de samfundsmæssige tab, der kan opstå i forbindelse med udskudte skatter.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Ændringerne skønnes at have følgende provenumæssige konsekvenser:

1. Begrænsning af fradrag for private renteudgifter: 12 mio. kr.
2. Skat af helt eller delvist frie vakantboliger: 5 mio. kr.
3. Normalisering af afskrivningsregler: 21 mio. kr. (varig effekt)

Provenuet bliver som følge af fordelingsprincipperne fordelt med ca. 75 % til kommunerne og 25 % til Selvstyret.

I forbindelse med ændringerne af afskrivningsreglerne bemærkes, at på kort sigt skønnes provenuet at blive på op mod 44 mio. kr. Som udgangspunkt er ændringerne udtryk for en fremrykning af en beskatning. En sådan fremrykning har en varig effekt på de offentlige finanser. Den skønnede varige effekt på 21 mio. kr. er således udtryk for, hvor meget de offentlige finanser antages at blive styrket set over en årrække.

Da det er landsskatten, som nedsættes med 1 procent fra 2013, vil det merprovenu, som tilfalder kommunerne som følge af ændringerne, skulle udlignes over kommunernes bloktilskud.

Administrativt vurderes særligt forslaget om begrænsning af private renteudgifter at give anledning til et øget personalebehov især i implementeringsfasen. I 2014 og 2015 vurderes personalebehovet i forbindelse med ligning og revision af selvangivelser at stige med 2 årsværk, hvorefter behovet antages at blive reduceret til 1-1,5 årsværk.

Det øgede ressourcebehov vil blive finansieret indenfor Departementet for Finansers egen ramme.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

På kort sigt skønnes ændringerne af de skattemæssige afskrivninger at øge erhvervslivets skattebetaling med op mod 44 mio. kr. På længere sigt falder de provenumæssige virkninger af forslaget til 21 mio. kr., jf. ovenfor under punkt 3.

Administrativt vurderes forslaget at øge de selvstændigt erhvervsdrivendes omkostninger til opførelse af grundlaget for skattemæssige afskrivninger og til sondring mellem private og erhvervsmæssige renteudgifter. Det har ikke været muligt at foretage et kvalificeret skøn over størrelsen af disse omkostninger.

Selskaberne forventes ikke at få meromkostninger i forbindelse med administrationen af ændringerne.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget forventes ikke at have miljø- eller naturmæssige konsekvenser eller konsekvenser for folkesundheden.

6. Konsekvenser for borgerne

Forslaget skønnes at øge beskatningen af borgerne med 17 mio. kr. ved begrænsning af fradrag for private renteudgifter og ved beskatning af helt eller delvist frie vakantboliger. Herudover må det antages, at erhvervslivet vil søge at opnå kompensation for ændringer af afskrivningsreglerne via en forhøjelse af deres priser m.v. Det er ikke muligt på baggrund af tilgængelige oplysninger at vurdere virkningerne heraf.

Den øgede beskatning af borgerne modvirkes dog af, at borgerne vil opleve en samlet skatnedsættelse på 72 mio. kr. ved en sænkelse af landsskatten med 1 procent, så nettoeffekten vil være positiv for borgerne.

Forslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Lovforslaget har ikke andre væsentlige konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer m.v.

Forslaget har været til høring i perioden 29. juni til 27. juli 2012 hos: KPMG Grønland og Grønlands Revisionskontor, SIK, Grønlands Arbejdsgiverforening (GA), KANUKOKA, Erik Lomholt-Bek (ELB), Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug og Departementet for Uddannelse og Forskning.

Høringssvarene har givet anledning til følgende bemærkninger:

KPMG Grønland og Grønlands Revisionskontor bemærker i deres høringssvar, at forslaget nr. 3 (selskabers overskudsafskrivninger) og nr. 4 (selskabers straksafskrivninger) påtænkes at skulle træde i kraft med virkning for indkomståret 2012.

KPMG Grønland og Grønlands Revisionskontor anbefaler, at en skærpelse i forhold til de nugældende regler, først får virkning for indkomståret 2013, idet en række virksomheder dels har disponeret ud fra de nuværende regler, og således har anskaffet sig afskrivningsberettigede aktiver ud fra en forudsætning om, at en udskydelse af selskabsskatten kunne være medvirkende til at finansiere købet, dels den usikkerhed, som lovgivning med tilbagevirkende kraft kan give i forhold til udenlandske aktører indenfor olie – og mineindustrien.

Stramningen af selskabernes afskrivningsregler med virkning allerede for indkomståret 2012 indebærer, at de selskabsskatter, som selskaberne faktisk indbetaler i 2013, bliver højere. Får ændringerne først virkning fra indkomståret 2013 er det først fra 2014, at de indbetalte selskabsskatter bliver højere.

Da den foreslåede nedsættelse af personskatten med 1 procent medfører faldende skatteindtægter allerede fra 2013, er det af hensyn til balancen på finansloven nødvendigt at sikre finansiering fra samme år. Det er i den forbindelse vurderet, at en fremrykning af virkningstidspunktet for ændringerne af selskabers overskudsafskrivninger og straksafskrivninger vil være velegnet. Der er herved henset til, at kun de færreste selskaber har kunnet lægge budget ud fra klare forventninger om størrelsen af eventuelle overskud og dermed størrelsen af eventuelle overskudsafskrivninger. Desuden har det formodningen imod sig, at en reduktion af straksafskrivningssatsen fra 100.000 kr. til 50.000 kr. vil have afgørende indflydelse på selskabernes investeringsniveau.

Det er ikke umiddelbart muligt at vurdere, hvorvidt nogle udenlandske investorer vil tillægge det særlig vægt, at Naalakkersuisut i denne situation lægger op til at gøre brug af muligheden for at lovgive med virkning for et igangværende indkomstår. Der er dog tale om en fremgangsmåde, som har været benyttet tidligere, herunder eksempelvis da de gældende afskrivningsregler oprindeligt blev vedtaget på efterårssamlingen 2001. Det synes på den

baggrund ikke realistisk at antage, at det foreliggende forslag skulle give anledning til større usikkerhed hos udenlandske investorer.

SIK bemærker i deres høringssvar, at der er bekymring for, hvorvidt en reduktion af rentefradragsretten for private med 10 procent vil betyde, at færre borgere vil anskaffe sig en ejerbolig.

Reduktionen af rentefradragsretten skal ses i sammenhæng med nedsættelsen af personskatten. Den nedsatte skat gør det muligt for låntagerne selv at bære en større andel af omkostningerne til deres renteudgifter. Kombinationen af en skatnedsættelse på 1 procent og 10 procents reduktion af rentefradragsretten gør, at på tværs af alle indkomstgrupper bliver langt de fleste økonomisk bedre stillet. Nogle få vil have færre penge til rådighed efter omlægningen. De gennemsnitlige tab for denne gruppe er dog ikke af en størrelse, som vil sætte den enkelte ude af stand til at anskaffe sig en ejerbolig.

SIK foreslår endvidere, at der indføres husleje på vakantboliger alternativt, at der indføres en midlertidig beskatning, der indbringer Landskassen et beløb, der matcher, hvad en tilsvarende husleje ville have sikret.

Huslejebetaling for vakantboliger er et overenskomstmæssigt spørgsmål, som det kan tage tid at gennemføre. Som et alternativ foreslås det derfor, at der sker beskatning af vakantboliger på samme vis og i samme omfang som med helt eller delvist frie personaleboliger.

GA finder det konstruktivt, at Naalakkersuisut med trepartsdrøftelserne tilstræber dialog og samarbejde med arbejdsmarkedets parter om de politiske reformer. GA opfordrer til, at alle de planlagte reformer sikres en stærkere politisk-administrativ koordinering, herunder at de indgår i de kommende trepartsdrøftelser.

De igangværende drøftelser med arbejdsmarkedets parter er et centralt led i forberedelserne af de planlagte strukturreformer af bl.a. de sociale ydelser, boligområdet, pensions- og skatteområdet.

GA synes ikke, at den foreslåede skatteomlægning reelt underbygger en udvidelse af skattebasen, bedre social balance og bedre rammer for vækst i samfundet.

Med udgangspunkt i, at udtrykket skattebase skal forstås som den indkomst, som ens skattebetaling udregnes på grundlag af, indeholder skatteomlægningsforslaget en udvidelse af beskatningen til vakantboliger og en hellefiskafgift. Desuden begrænses en række fradragsmuligheder.

Det er Naalakkersuisuts vurdering, at omlægningen forbedrer den sociale balance. F.eks. er det især højindkomstgrupperne, som bliver berørt af et reduceret rentefradrag.

Naalakkersuisut har også overvejet mulighederne for at indføre et beskæftigelsesfradrag, men har konstateret, at den måde, de sociale ydelser beregnes på i dag, indebærer, at et beskæftigelsesfradrag ikke i tilstrækkelig grad vil øge motivationen til selvforsørgelse for personer på overførselsindkomst.

Nedsættelse af skatten på arbejde må antages at styrke vækstmulighederne som følge af øget efterspørgsel fra forbrugerne.

GA efterlyser bedre dokumentation for effekten af de foreslåede initiativer.

Der findes ingen gennemarbejdet og velunderbygget økonomisk model for Grønland, som kan danne grundlag for en nærmere sammenhængende analyse af de forskellige økonomiske virkninger af Naalakkersuisuts forslag. Forslagene er udarbejdet med udgangspunkt i de data, som er til rådighed. Det er dog Naalakkersuisuts vurdering, at de analyser, som er foretaget i forbindelse med forslagene udarbejdelse, har været mere grundige og omfattende end vanligt for forslag af denne karakter. Forslaget bygger endvidere på Skatte- og Velfærdskommissions grundige arbejde.

GA ønsker at medvirke til etablering af en input-output model, der på makroøkonomisk niveau kan bruges til at belyse de økonomiske og beskæftigelsesmæssige konsekvenser af de foreslåede og kommende reformer.

Naalakkersuisut er ligeledes interesseret i at styrke og udvikle mulighederne for at analysere de økonomiske virkninger af de mange forskellige forslag, som bringes frem. Naalakkersuisut hilser derfor GAs tilsagn velkomment.

GA anser det principielt for uacceptabelt, at der på visse områder lovgives med tilbagevirkende kraft.

Der henvises til det anførte herom i forbindelse med kommentarerne til høringssvaret fra KPMG og Grønlands Revisionskontor.

GA mener, at forslaget medfører en meget brat overgangsperiode, hvilket ikke er rimeligt over for virksomheder, der har påtænkt eller igangsat projekter, hvor finansieringen blandt andet er hængt op på, at der er en vis likviditetsmæssig lettelse i form af fremrykkede skattemæssige afskrivninger.

Der henvises til det anførte herom i forbindelse med kommentarerne til høringssvaret fra KPMG og Grønlands Revisionskontor.

GA finder, at forslaget bør tilrettes, således at selskaber med forskudt regnskabsår, der for længst har indsendt indkomstopgørelser for 2012, ikke er omfattet heraf.

Forslagets § 2, stk. 2, er tilrettet i overensstemmelse hermed.

GA nævner, at reduktionen af rentefradraget umiddelbart vil få størst konsekvenser for unge førstegangskøbere af boliger, hvor skattelettelsen ikke rækker til reduktionen i rentefradraget. I den boligpolitiske redegørelse lægger Naalakkersuisut desuden op til at aftrappe/fjerne de nuværende gunstige finansieringsordninger. Der må samlet set forventes at få stor negativ virkning for finansieringen af det private boligbyggeri, hvilket er et paradoks, idet man med den planlagte boligreform forventer, at mindre offentligt byggeri skal erstattes af mere privat boligbyggeri.

Det er rigtigt, at der i de kommende år vil blive forberedt reformer på boligområdet. Boligreformerne vil skulle koordineres tæt med reformer af social- og skattelovgivningen. Det er ikke Naalakkersuisuts mål med disse reformer at sætte det private boligbyggeri i stå. Tværtimod er det et mål at give private bedre mulighed for at opføre privat udlejningsbyggeri og private ejerboliger. Arbejdet med at udforme forslagene til en boligreform forventes igangsat i løbet af efteråret og vil indgå i trepartsdrøftelserne.

Det er ligeledes rigtigt, at forslaget om reduktion af rentefradraget med 10 procent kan betyde, at unge som for nylig har stiftet stor gæld i forbindelse med køb af ejerbolig eller lignende vil blive dårligere økonomisk stillet. Beregninger, som Departementet for Finanser har foretaget, viser dog, at ganske få unge personer bliver negativt berørt.

GA fremhæver, at fordi ændringerne af afskrivningsreglerne er udtryk for en fremrykket beskatning, vil der være tale om et relativt kortvarigt fænomen, hvorefter beskatningsniveauet vil falde tilbage til det nuværende niveau. Derfor er det uklart, hvordan man når frem til, at der vil være en varig effekt på 21 mio. kr. Det forhold bør belyses – ellers mangler skatteomlægningen tilsvarende finansiering.

Opgørelsen af de varige effekter bygger på, at der også efter ændring af de gældende afskrivningsregler løbende vil ske udskiftning af afskrivningsberettigede aktiver. Så selv om der for det enkelte aktiv kan siges at være tale om en fremrykket beskatning, vil der i en vurdering af det samlede investeringsperspektiv være tale om varige effekter.

GA mener, at mere skattetryk på flere og eksisterende skatteklender som hovedregel vil skabe mindre økonomisk aktivitet og færre arbejdspladser. Der skal i stedet satses på at skabe ny økonomisk aktivitet og beskæftigelse gennem bedre koordination af de sektorpolitiske initiativer.

De fremsatte forslag er udtryk for en skatteomlægning. Omlægningen sker ved at sænke personskatten, dvs. skatten på arbejde. Til gengæld inddrages nye områder til beskatning, ligesom nogle skatteregler justeres. Det er således ikke en ændring af skattetrykket, men derimod en omfordeling af den måde, skatten opkræves på, som er målet med forslaget.

Naalakkersuisut er enig i, at det er en central opgave at skabe ny og øget økonomisk aktivitet, og at et af redskaberne i den forbindelse er bedre koordination af de sektorpolitiske aktiviteter. Det er bl.a. også med henblik herpå, at Naalakkersuisut har samlet opgaverne med at forberede en række reformer under Departementet for Finansier.

GA mener endvidere, at skatteomlægningen mangler social balance, idet en reduktion af personskatteprocenten efter GAs vurdering er til størst glæde for de største indkomster. GA foreslår således, at personskattenedsættelsen erstattes af et beskæftigelsesfradrag.

Fokuseres der alene på forslaget om at nedsætte personskatteprocenten er det korrekt, at de største indkomster vil få den største skattebesparelse målt i kroner. Målt i procent er der tale om samme skattebesparelse for alle indkomstgrupper.

Den del af skatteomlægningen, som skal sikre, at skattenedsættelsen er finansieret, tager dels sigte på at øge de højeste indkomsters skattebetaling (reduktion af rentefradragsretten), dels at rette op på nogle uhensigtsmæssigheder i det nuværende skattesystem (manglende beskatning af frie vakantboliger, meget gunstige afskrivningsregler m.v.) og dels sikre et større samfundsbidrag fra de fælles fiskeriressourcer.

Det har ikke været et mål med den foreslåede skatteomlægning at forværre den sociale balance i samfundet. Tværtimod er det et helt centralt politisk mål for Naalakkersuisut at mindske uligheden i samfundet. Der henvises i den forbindelse til Naalakkersuisuts plan for tiden frem til 2025, som forventes offentliggjort medio september 2012.

Som tidligere nævnt har Naalakkersuisut også overvejet mulighederne for at indføre et beskæftigelsesfradrag, men har konstateret, at den måde, de sociale ydelser beregnes på i dag, indebærer, at et beskæftigelsesfradrag ikke vil øge motivationen til selvforsørgelse for personer på overførselsindkomst.

GA er usikre på, om en nedsættelse af personskatten med 1 procent vil få den ønskede effekt, ved at flere vil finde det attraktivt at uddanne sig og arbejde i Grønland.

GA bemærker i den forbindelse, at det ikke er det grønlandske personskatteniveau, som resulterer i manglende uddannelse eller manglende motivation for at arbejde i Grønland. Efter GAs vurdering afhænger det i lige så høj grad af andre faktorer som karrieremuligheder, boligforhold mv.

Forslaget om en skattenedsættelse er et delelement i de kommende års store ændringer af de generelle strukturer på bl.a. skatte-, bolig- og socialområderne.

Naalakkersuisut er enig i, at en lang række faktorer spiller ind i den enkeltes overvejelser om uddannelse og arbejde. Nogle mennesker lægger i disse overvejelser større vægt på økonomiske forhold end andre.

Undersøgelser viser, at skatteniveauet har betydning for arbejdsudbuddet. Til forskel fra hidtidige antagelser viser det sig, at skatten på arbejde i Grønland efterhånden har nået et højt niveau. Skatte- og velfærdskommissionen påviste således, at for en række middellindkomster vil det økonomisk set bedre kunne betale sig at arbejde i Danmark end i Grønland. Og det selv om Danmark ikke er et land med lav beskatning af arbejdsindkomster.

Selv om personskattesystemet i Grønland er mere enkelt end i eksempelvis Danmark, er der fortsat grund til at overveje, om systemet kan gøres bedre og mere robust, end det er i dag.

GA finder, at det ikke er mangel på bevillinger, der er det største problem for den nuværende beskæftigelsesindsats, men mangel på effektivitet og valg af de rigtige løsninger. Et velkendt eksempel er revalideringsindsatsen.

En øget indsats over for de 15-18 årige og styrkelse af beskæftigelsesindsatsen er nogle af de elementer, som vil indgå i trepartsdrøftelserne i løbet af efteråret 2012. Også kommunerne forventes inddraget i overvejelserne på disse områder.

GA nævner, at begrænsninger i rentefradragsretten vil få indflydelse på de generationsskifter, der ville være foretaget i form af helt eller delvis køb af aktier i virksomheder.

Køb af aktier for lånte midler vil kun kunne anses for erhvervsmæssig, hvis køberen driver virksomhed (næring) med køb og salg af aktier. I andre tilfælde, herunder i forbindelse med generationsskifter, vil sådanne køb være af privat karakter.

KANUKOKA bemærker, at andre steder finansierer man skattelettelse ved besparelser og effektiviseringer i den offentlige sektor. Naalakkersuisuts forslag til skatteomlægning finansieres helt og holdent ved andre fiskale indtægtskilder. Med andre ord tager man fremover penge op af borgernes venstre baglomme, i stedet for højre baglomme. Det giver vækstpolitisk ringe mening, fordi skattetrykket langt hen ad vejen forbliver uforandret. Til gengæld koster det fremover mere i administration at hente disse 75 mio. kr. op af borgernes lommer, end det gjorde før.

Naalakkersuisut er ikke bekendt med detaljerne i de mange skattereformer, som er gennemført i andre lande. Vurderet ud fra debatterne i de danske aviser vedrørende de senere års danske skattereformer, reformer som især har taget sigte på at sænke skatten på arbejde, er det indtrykket, at der både har været foretaget omlægninger inden for skattesystemet og er gennemført besparelser og effektiviseringer i den offentlige sektor.

Det er rigtigt, at den foreslåede skatteomlægning er finansieret ved hjælp af nye eller ændrede skatter og afgifter. Disse tiltag tager sigte på at rette op på uhensigtsmæssigheder i det nuværende skattesystem og at udvide skattebasen. Så selv om skattetrykket langt hen ad vejen forbliver uforandret, medfører omlægningen et bedre og mere robust skattesystem samt lavere skat på arbejde.

De omkostninger, som omlægningen giver anledning til for det offentlige, vil som det fremgår af lovforslagene blive afholdt inden for de nuværende bevillingsrammer.

KANUKOKA anfører, at hvis ikke en nedsættelse af beskatningsniveauet finansieres ved lavere udgifter i den offentlige sektor, udhules det vækstpolitiske perspektiv. I sig selv er en skattelettelse på indkomstskatten mere værd for de højtlønnede end for de lavtlønnede. Vil man skabe grobund for vækst eller fald i det konkurrenceudsatte erhvervslivs omkostninger til lønninger, er det ikke en nedsættelse af udskrivningsprocenten, der skal til, så er det højere bundfradrag (beskæftigelsesfradrag) det skal gøres brug af. I denne synsvinkel er forslaget ”omvendt Robin Hood”.

Der henvises til Naalakkersuisuts kommentarer til det i GA's hørings svar anførte vedrørende vækstmuligheder og forslagernes sociale balance. Naalakkersuisut er enig med KANUKOKA i, at det vækstpolitiske perspektiv skal samtænkes med lavere udgifter i den offentlige sektor.

Naalakkersuisut vil i forbindelse med de næste faser af omlægningen af skatte-, bolig- og sociallovgivningen desuden fremsætte initiativer, der kan medvirke til at sænke udgifterne både i Selvstyret og i kommunerne.

KANUKOKA bemærker endvidere, at en reduktion af rentefradraget giver en god fordelingspolitisk mening. KANUKOKA er dog skeptisk overfor reduktionens konsekvenser, set i forhold til den ventede afvikling af subsidieringen af boligsektoren. KANUKOKA frygter, at forslagene i sammenhæng vil have en forkert fordelingsprofil, hvor de velstillede vil have størst fordel af skatteomlægningen.

Der henvises til Naalakkersuisuts kommentarer til det i GA's høringsvar anførte vedrørende Rentefradragsreduktion og boligreformer.

KANUKOKA har ingen bemærkninger til forslagene vedrørende beskatning af vakantboliger og ændring af afskrivningsreglerne.

KANUKOKA bemærker afslutningsvis, at afregningen af merprovenuet til kommunerne rigtigst foretages i forbindelse med de almindelige provenuafregninger, og ikke efter et skønnet beløb, der fratrækkes forlods i bloktilskuddet.

Disse forhold drøftes med kommunerne i forbindelse med bloktilskudsforhandlingerne.

ELB bemærker, at han som selvstændig erhvervsdrivende finder forslaget om afskrivninger meget uheldigt. ELBs virksomhed er i en udviklingsfase og har lige åbnet første etape af et vandrehjem i Kangerlussuaq. For at kunne finansiere de næste fire etaper over de næste fire år er det nødvendigt for ham at kunne afskrive frit. Er det ikke muligt længere, er ELB s sikkerhedsmargen for lille. Med første etape er vandrehjemmet for lille til at skabe fuldtidsstillinger og holde helårsåbent. Indføres de foreslåede afskrivningsregler, vil ELB have behov for at skattetænke. Ligeledes vil ELB kun lave småindkøb. Afskrivningsreglerne vil skade ELB meget og resultere i, at han ikke kan udbygge sin virksomhed, eller han er nødt til at hæve sine priser eller er nødt til at skattetænke. Men det ender jo nok med en sammenblanding af det hele. ELB har kun kunnet starte sin virksomhed ved hjælp af produktudviklingsstøtte. Det var meningen, at han herefter selv skulle kunne finansiere de næste etaper. Men det kan han så ikke og må søge om endnu mere erhvervsstøtte til næste år.

Sigtet med de foreslåede afskrivningsregler for selvstændigt erhvervsdrivende er dels at sikre bedre overensstemmelse mellem de skattemæssige afskrivninger og den økonomiske værdiforringelse af de aktiver, som skaber grundlag for disse afskrivninger, dels at opnå en mere ensartet skattemæssig behandling af selvstændigt erhvervsdrivende og selskaber.

Samtidig kan der være fordele forbundet med, at erhvervsudviklingsstøtte gives som direkte tilskud fremfor indirekte via særligt gunstige skatteregler for visse grupper.

ELB forstår ikke, hvordan der kan komme flere penge i landskassen ved at ændre afskrivningsreglerne.

Der henvises til Naalackersuisuts kommentarer til det i GA's høringsvar anførte vedrørende fremrykket beskatning.

ELB spørger, om lovforslagets § 2, stk. 2 og 3, betyder, at han for indkomståret 2012 stadig kan afskrive frit, og om han kan straksafskrive op til 100.000 kr. per indkøb og så 50.000 kr. fra 2014.

Lovforslagets § 2, stk. 3, indebærer, at de gældende afskrivningsregler for selvstændigt erhvervsdrivende også finder anvendelse for indkomståret 2012.

Med hensyn til straksafskrivningsreglerne for selvstændigt erhvervsdrivende lægges der i forslaget op til, at indkøb af driftsmidler kan straksafskrives, når de i 2013 har en værdi på op til 100.000 kr. og fra 2014 og frem en værdi på op til 50.000 kr.

For en ordens skyld bemærkes, at byggematerialer indkøbt med henblik på at forbedre en ejendom skal henføres til ejendommen og afskrives som en del heraf.

ELB spørger, om der vil blive lavet en vejledning i afskrivninger for selvstændige.

Skattestyrelsen vil tage initiativ til at udarbejde en sådan.

ELB så gerne, at de ændrede afskrivningsregler trådte i kraft med et længere varsel for små selvstændigt erhvervsdrivende.

Henset til forslagens formål er det fundet rigtigt at ikraftsætte de nye regler med virkning fra 2013.

Departementet for Uddannelse og Forskning samt Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug har ingen bemærkninger til forslaget.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at adgangen til ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst at fradrage renter begrænses til 90 procent af udgiften. Begrænsningen finder dog ikke anvendelse, såfremt udgiften er medgået til erhvervsmæssige formål.

Forslaget vedrører de renter, provisioner m.v. som i medfør af bestemmelsens stk. 1-3, jf. § 24, stk. 1, nr. 3, (se nedenfor til nr. 7) kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Som oftest vil det ikke give anledning til vanskeligheder at afgøre, om renteudgifter er medgået til private eller erhvervsmæssige formål.

I tvivlstilfælde tages der udgangspunkt i afgrænsningen af driftsomkostningsbegrebet i lovens § 24. En renteudgift anses for erhvervsmæssig, hvor erhvervsudøvelsen påfører skatteyderen påviselige merudgifter af den pågældende karakter, og hvor der i øvrigt påvises en konkret erhvervsmæssig begrundelse for at afholde renteudgiften.

Hvor en renteudgift på samme tid har et erhvervsmæssigt og et privat formål, skal der ske fordeling af udgiften på de 2 formål. Er der fx optaget lån i forbindelse med erhvervelse af en fast ejendom, som både benyttes som privat bolig og til erhvervsmæssige formål, skal renteudgiften fordeles forholdsmæssigt i forhold til antallet af kvadratmeter. Er bogførte renteudgifter anvendt til både erhvervsmæssige og private formål, skal overførslen fra driftskonti til privatkonto vises i regnskabet.

Til nr. 2

Det foreslås, at værdien af boliger, herunder prævakant og vakant boliger, skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, når de stilles helt eller delvis vederlagsfrit til rådighed. Forslaget omfatter ikke gaver som nævnt i indkomstskattelovens § 34, stk. 1, nr. 3.

Ved prævakant og vakant boliger forstås boliger, herunder værelser, hybler m.v., der stilles til rådighed som led i et ansættelsesforhold, inden tildeling af varig personalebolig.

Beskatningen af prævakant og vakantboliger vil finde sted efter samme principper som andre boliger, der stilles helt eller delvist vederlagsfrit til rådighed.

Det påhviler den, der stiller boligerne til rådighed, at indberette værdien heraf til skatteforvaltningen, jf. § 30, stk. 1, nr. 4, i landstingslov om forvaltning af skatter.

Til nr. 3

Det foreslås, at reglerne om overskudsafskrivninger i lovens § 22, stk. 1, ophæves.

Til nr. 4

Det foreslås, grænsen for selskabers straksafskrivning nedsættes til 15.000 kr.

Til nr. 5

Det foreslås, at selvstændigt erhvervsdrivende undergives de samme afskrivningsprincipper som selskaber, idet satsen for straksafskrivninger dog fastsættes på et højere niveau.

Til stk. 1

Omfattet af bestemmelsen er de skattepligtige, som er nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1 eller 2 eller er begrænset skattepligtige efter § 2.

Til stk. 2

En selvstændig erhvervsdrivendes afskrivningsberettigede aktiver m.v. skal opdeles i 3 kategorier:

- Bygninger og installationer.
- Skibe og fly.
- Øvrige afskrivningsberettigede aktiver og udgifter.

Afgrænsninger af de aktiver, der er nævnt under nr. 1 og 2 i forhold til nr. 3 skal ske i overensstemmelse med bekendtgørelse om skattemæssige afskrivninger m.v.

En erhvervsdrivende kan ikke foretage fradrag for afskrivninger med et beløb, der overstiger følgende afskrivninger:

1. 5 pct. af anskaffelsessummen for bygninger og installationer.
2. 10 pct. af anskaffelsessummen for skibe og fly.
3. 30 pct. af den afskrivningsberettigede saldo værdi ved indkomstårets udløb for øvrige afskrivningsberettigede aktiver m.v. såsom driftsmidler, inventar og immaterielle aktiver m.v. og udgifter på ombygning af lejede lokaler eller tilslutningsudgifter, der har erhvervmæssig betydning for selskabet.
4. 100 pct. af anskaffelsessummen for driftsmidler, der er anskaffet for kr. 50.000 eller derunder.

Inden for hver af kategorierne 1-4 kan den erhvervsdrivende vælge, om vedkommende vil benytte afskrivningsmuligheden fuldt ud, delvist eller helt undlade at afskrive på det enkelte aktiv.

Ændringerne i afskrivningsreglerne indebærer, at hvert aktiv i kategorierne 1 og 2 skal registreres, og der skal føres en konto udvisende aktivets anskaffelsessum tillagt eventuelle forbedringer, samt udgifter og foretagne afskrivninger. Af kontoen, der skal opgøres ved afslutningen af hvert år, skal aktivets uafskrevne saldo fremgå.

For så vidt angår afskrivninger på de i nr. 1 og 2 nævnte aktiver, sker afskrivningen ved at anskaffelsessummen afskrives med lige store beløb årligt, også kaldet lineære afskrivninger. Det er uden betydning, hvornår i året det pågældende aktiv er erhvervet, idet der altid kan foretages et fuldt års afskrivning i anskaffelsesåret. I aktivets afståelses år eller i virksomhedens ophørs år kan der modsat ikke foretages afskrivninger.

Til stk. 3

For så vidt angår de afskrivninger, der omfattes af nr. 3 og 4 bemærkes, at bestemmelsen omfatter alle de afskrivningsberettigede aktiver og udgifter, som ikke er omfattet af nr. 1 og 2, og som kan afskrives i medfør af bekendtgørelsen om skattemæssige afskrivninger m.v.

Afskrivningsretten for disse aktiver gennemføres ved et saldoafskrivningssystem. Det vil sige at den erhvervsdrivendes samlede anskaffelsessummer vedrørende sådanne aktiver/- udgifter, fraregnet salgssummen indvundet ved salg af sådanne aktiver eller rettigheder m.v. årligt afskrives med en valgfri hel procent mellem 0 og 30. Dette årlige afskrivningsbeløb fragår den samlede afskrivningsberettigede saldo værdi. Afskrivningen får således et degressivt forløb.

Såfremt den erhvervsdrivende i anskaffelsesåret ikke ønsker at afskrive aktiver omfattet af nr. 4, dvs. aktiver til en værdi på 50.000 kr. eller derunder, fuldt ud, skal den uafskrevne del af anskaffelsessummen tillægges den ved indkomstårets udløb opgjorte afskrivningssaldo. Den uafskrevne del af anskaffelsessummen indgår herefter i årets saldo værdi og afskrives med indtil 30 pct. i overensstemmelse med reglerne i nr. 3.

For erhvervsdrivende, der er meddelt tilladelse til forundersøgelse, efterforskning eller udnyttelse i henhold til inatsisartutlov om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydning herfor, gælder, at produktionsaktiver anses som driftsmidler. Ved produktionsaktiver forstås faste produktionsanlæg m.v. på land, faste og mobile platforme med dertil hørende driftsmidler og maskiner, rørledninger, pumper, opbevaringstanke og andet udstyr og

eventuelle selvstændige hotelplatforme. Skibe og bygninger, herunder administrationsbygninger, anses ikke som produktionsaktiver.

Til stk. 4

Såfremt afskrivningssaldoen for aktiver omfattet af nr. 3 og 4 bliver negativ, skal den negative saldo indtægtsføres i samme indkomstår.

Den negative saldo er udtryk for, at der er opnået en fortjeneste ved afståelse af de berørte aktiver, som overstiger summen af eventuelle resterende afskrivningsberettigede aktiver. Der skal derfor ske beskatning af de genvundne afskrivninger.

Til nr. 6

Forslaget har til formål at præcisere de rentefradragsbegrænsninger, som er eller foreslås indført.

Til § 2

Det foreslås, at inatsisartutloven skal træde i kraft den 15. december 2012 og have virkning fra og med indkomståret 2013, idet det dog samtidig foreslås, at ændringerne af selskabernes adgang til overskudsafskrivninger og nedsættelse af grænsen for straksafskrivninger skal have virkning fra og med indkomståret 2012.

For indkomståret 2012 foreslås selskabernes adgang til at foretage overskudsafskrivninger begrænset til 25 procent af selskabernes skattepligtige overskud før skat men efter skattemæssige afskrivninger. Adgangen til at foretage overskudsafskrivninger falder således først helt bort med virkning for indkomståret 2013. Overgangsordningen skal sikre selskaberne mulighed for at omstille sig til de ændrede regler. Med henblik på selskaber m.v., der har tilladelse til at anvende et forskudt regnskabsår foreslås, at hvor indkomståret 2012 omfatter en regnskabsperiode, der afsluttes den 31. august 2012 eller tidligere, skal loven dog først have virkning fra og med indkomståret 2013.

For indkomståret 2013 foreslås, at selvstændigt erhvervsdrivende skal kunne foretage straksafskrivninger af udgifter og anskaffelsessummer på 100.000 kr. eller derunder. Den foreslåede grænse på 50.000 kr. får således først fuld effekt fra og med indkomståret 2014. Denne overgangsordning har til formål at give de selvstændigt erhvervsdrivende mulighed for at omstille sig til de ændrede regler.